

ה"ת 7086/10/16 - רגאאי מסודי, מאזן מסודי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 7086-10-16 מסודי ואח' נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני מבקשים	כבוד השופטת קרן מילר
נגד משיבה	מדינת ישראל
	1. רגאאי מסודי
	2. מאזן מסודי

החלטה

בפניי בקשה להחזרת רכב תפוס.

1. ביום 2.9.2016 נתפס רכב בו נהג המבקש 1 וזאת לאחר שנחקר באזהרה בגין הסעת שוהים בלתי חוקיים.

2. המבקש 1 טוען כי הסיע נוסעים מכיוון ישראל לכיוון השטחים ולפיכך לא עבר על עבירה. עוד לטענתו הוא שאל את הנוסעים האם הם מחזיקים אישורי כניסה לישראל וכולם השיבו בחיוב. לטענתו, לא ניתן לו כל מסמך על התפיסה והיא לא אושרה על ידי בית המשפט. המבקש 1 טוען כי אין לו כל הרשעה קודמת וכי הרכב הינו בבעלותו של אחיו, המבקש 2.

3. המשיבה טוענת כי המבקש 1 נתפס נוהג ברכב ומסיע 9 תושבי שטחים. מתיק החקירה עולה כי המבקש 1 כלל לא ביקש לראות את אישוריהם. עוד נטען כי המבקש 1 הודה בחקירתו כי הוא הבעלים של הרכב. ב"כ המשיבה הפנה בדיון שנערך לפסיקה המאפשרת חילוטו של הרכב גם כאשר אין הרשעות קודמות לנידון. ב"כ המשיבה התנגד להחזרת הרכב בתנאים. לטענתו, המבקש 1 ביקש עבור ההסעה של כל אחד מהנוסעים סכומים לא מבוטלים, ויתכן כי מדובר במשלח ידו. כמו כן נראה כי המבקש 1 לא רשום כבעלים של הרכב ולפיכך יש קושי עם עניין זה.

4. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים אני סבורה כי יש להורות על החזרתו של הרכב בתנאים.

5. לאחר שעיינתי בתיק החקירה נחה דעתי כי קיים יסוד סביר להניח כי באמצעות הרכב נעברה עבירה (סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן "**הפסד פ**")). המבקש 1 למעשה מודה בחקירתו במשטרה כי לא בדק אישורים לכלל הנוסעים ברכב. כמו כן בתיק החקירה ישנן הודעות של נוסעים המודים כי אין להם אישור כניסה לישראל וכי אמרו למבקש 1 כי פניהם מועדות לשטחים. אוסיף כי לא מצאתי יסוד לטענת המבקשים כי לא נעברה עבירה מאחר שהסעת השוהים

עמוד 1

הבלתי חוקיים נעשתה מישראל לשטחים ולא בכיוון ההפוך (ראו סעיף 12א לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: "**חוק הכניסה לישראל**")).

6. באשר לבעלות על הרכב. אין מחלוקת בין הצדדים כי הרכב רשום על שם המבקש 2, אחיו של המבקש 1. עם זאת, כידוע, רישום בעלות רכב על שמו של אדם אינו מעיד בהכרח על בעלות ברכב (ראו למשל ע"פ 7376/02 **כהן נ' מדינת ישראל**, פ"ד נז(4) 558, 574 (2003)). במקרה הנידון המבקש 1 בחקירתו במשטרה מודה במפורש כי הרכב אמנם רשום על שם אחיו אך למעשה הוא שייך למבקש 1 אשר גם רכש אותו ושילם עליו. במצב דברים זה אין לקבל את הטענה כי הרכב אינו בבעלותו של המבקש 1.

7. מטרת תפיסת הרכב היא לצורך חילוטו. כפי שטען ב"כ המשיבה, ניתן לחלט את הרכב גם ללא הרשעה קודמת של המבקש 1 בעבירות של הסעת שוהים בלתי חוקיים וזאת בהתאם לסעיף 39 לפסד"פ (בניגוד לסעיף 12א(ד) לחוק הכניסה לישראל המחייב הרשעה קודמת לצורך חילוט הרכב. ראו רע"פ 4105/06 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (7.12.2006)).

8. העולה מן האמור כי התפיסה הינה כדין וכי קיימת תכלית מוצדקת לתפיסת הרכב. עם זאת יש לבחון האם ניתן להשיג את תכלית התפיסה באמצעות חלופה הפוגעת באופן פחות בבעל הקניין בנכס, שעה שטרם הורשע המבקש 1 בדיון (ראו בש"פ 342/06 **חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל** (12.3.2006)).

9. רכבו של המבקש 1 תפוס מזה כחודשיים וטרם הוגש כתב אישום. ברי כי תפיסתו של רכבו של אדם פוגעת בקניינו. אני סבורה כי בנסיבות אלו ניתן להשיג את תכלית התפיסה באמצעות תנאים אשר יבטיחו כי ניתן יהיה בסופו של ההליך, אם יורשע המבקש 1, לחלט את הרכב. לא מצאתי בטיעוני ב"כ המשיבה מניעה לכך כפי שנעשה באופן שגרתי באשר לרכבים תפוסים.

10. ב"כ המשיבה טען כי שווי של הרכב הוא ₪ 66,000 וטענה זו לא נסתרה. הפסיקה קבעה כי דרישת הפקדה של כ-30% משווי של הרכב הינה סבירה (בש"פ 3616/11 **זגורי נ' מדינת ישראל - משטרת ישראל** (24.5.2011)).

11. אשר על כן אני מורה על החזרת הרכב בתנאים הבאים:

א. יירשם עיקול לטובת המדינה על הרכב.

ב. תומצא פוליסת ביטוח מקיף של חברת ביטוח ישראלית על הרכב לטובת המדינה.

ג. המבקשים יחתמו כל אחד על התחייבות עצמית על סך 10,000 ₪ שלא יבצעו כל דיספוזיציה ברכב.

ד. המבקש 1 יפקיד סך של 20,000 ₪.

12. ביצוע החלטתי יעוכב עד ליום 6.11.2016 על מנת לאפשר הגשת ערר.

13. **תיק החקירה יוחזר למשיבה באמצעות המזכירות. המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים.**

14. זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ח תשרי תשע"ז, 30 אוקטובר 2016, בהעדר
הצדדים.